

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci
Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi
Parisiensis academïæ Theologi**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1525

VD16 C 4211

Reliquis itidem sanctorum ordinibus, nos etiam ob suscepta ab eis
beneficia, honorem debete XV

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

De ueneratione Sanctorum.

nostra, in ministeriū missi propter eos q̄ h̄ereditatē capiūt sa^{Hbrae. 1}
lutis, ut eos liberent ab inimicis suis, & custodiant in omnib^{Psal. 90,}
uijs suis, cōfortent quoq; & moneant, & orationes filioꝝ tuo
rū offerant in cōspectu gloriæ maiestatis tuæ. Diligunt nem
pe cōciues suos, per q̄s suæ ruinae scissuras restaurari expectāt
Ideoq; magna cura & uigilanti studio assunt nobis, oibus ho
ris & locis, succurrentes & prouidentes necessitatibus nostris
& solcite discurrentes inter nos & te dñe, gemitus nostros et
suspiria referentes ad te, ut impetrent nobis faciliē tuæ benigni
tatis propitiationē, & referant ad nos desideratā tuæ gratiæ
benedictionē. Ambulant nobiscū, in oibus uijs nostris, intrāt
& exeunt nobiscū, attente cōsiderantes, q̄ pie q̄ honeste i me
dio prauæ nationis cōuersemur, q̄toq; studio & desiderio q̄ra
mus regnū tuū & iustitiā eius, quātoq; timore & tremore ser
uiamus & exulemus tibi, lætitiā cordis nostri. A diuuant la
borantes, protegunt quiescentes, hortant pugnātes, coronāt
uincentes, congaudent gaudentibus, de te inquā gaudentib⁹,
cōpatiunt patientibus, pro te inquā patiētibus. Et reliqua, in
eandē sniam pie & sancte cōsequentia. Pro tantis igit̄ benefi
cijs, q̄ nobis quotidie impendunt spūs angelici, nullā a nobis
referri illis gratiā, neq; honorē ullū impendi, extremæ certe
ingratiitudinis est.

¶ Reliquis sanctorū ordinibus, nos etiā ob suscepta ab eis
beneficia, honorē debere. Cap. XV

Sed & sancti patriarche ac prop̄het, nō modicum
etiā nobis beneficiū spirituale cōtulerunt, q̄ ex il
lis Chr̄s dñs n̄r, secundū carnē natus est, hoꝝ ꝑo
oraculis p̄nunciatus. Illi, suis operibus in figura
rū inuolucro, salutis nostræ p̄signarūt authorē. Hi uero spi
ritu sancto afflati, prædixerūt eius ortū & admiranda opera, q̄
pro nobis redimendis erat facturus. Et inter hos, sacratissim⁹
Iohannes baptista, spū sancto repletus anteq̄ in lucē æditus, Luca. 1)
gaudio gestiens in utero matris, persensit Christi præsentiam Iohan. 1)
& demū ætate grandior, eundē præsentē demonstrauit, dicēs Mar. 11)
Ecce agnus dei. Hunc igit̄ (quo, inter natos mulierū nō surre Mar. 11)
xit maior) dignū a dño habitū, qui testimoniū de ipso phibe⁹ Luca. 3,
g. 3. ret bap.

LIBER PRIMVS.

II
 ret, baptismoq; eundē ablueret, si recusamus honorare, nonne
 oim sumus abiectissimi, pariter & ingratiſſimi? ¶ Sed qd de san
 ctis dicemus aplis: aliquid ne cōtulerunt nobis adiumēti, ut
 salutē consequamur æternā? Imo q̄ plurimū. Hi nēpe, tubæ
 sunt euāgelicæ p̄dicationis, q̄ toti inſonuerūt mūdo, ut inno
 tesceret oibus fides Ch̄i, ac mysteriū redēptionis humanæ.
 Hi, p̄cones etiā sunt regis æterni, in totū orbē miſſi, ut claro
 suæ uocis p̄conio, uocarent oēs ad capeſſendā salutis p̄petuæ
 munera. Quorū, ad has usq; terras puenit p̄dicatio, nostrosq;
 maiores ab errore gentilitio reuocauit ad ueri dei agnitionem
 q̄d sane, secūdū deū, ipsis & per eos huc miſſis uiris aplis, ac
 ceptū referre debem⁹. Hi deniq; sunt fulgida cœli luminaria,
 q̄z splēdore corusco effugatæ sunt tenebræ ignoratiæ & ini
 quitatū, diffusaq; in totū mūdū claritas euāgelicæ doctrine, ac
 fulgor illustris. Postremū hi a deo cōstituti sunt principes su
 p̄ oem terrā, futuri iudices n̄i & supremi iudicis coaſſeſtores,
 q̄z haud dubie apud d̄m magna est gloria, & merces copio
 sa. Nos uero, nunq̄d nō tantis mouebimur acceptis muneris
 bus, ad aliquid gr̄æ illis repēdendū? Indignos censebimus il
 los honore, a q̄bus tm̄ spiritaliū bonorū accepim⁹? Nequaquā
 ita facto opus est. ¶ Ab ipsis deinde martyribus, q̄s (oro) diffi
 tebit nos habuisse plurimū p̄sidij, ad fidei orthodoxæ firmita
 tē, solidiusq; robur & testimoniū: Nōne hi sunt athletæ for
 tissimi & inuicti milites, summi regis & d̄ni nostri? De q̄bus
 uere ait propheta in psalmo, q̄ p̄ciosa est in cōspectu domini,
 mors sanctorū eius. Eteim tradiderūt corpora sua propter deū
 ad supplicia, ideo coronant & accipiunt palmā. Iidē sanguine
 suo fuso testificati sunt fidei catholicæ ueritatē, eandēq; indu
 bitatā ac certissimā nobis reliquerūt. Hi deniq; propugnato
 res sunt acerrimi totius eccl̄iæ, quā sua morte maiorē in mo
 dū corroborarūt, facti tyrānis oibus & mūdo superiores, regi
 busq; potētiores. An & huius ordinis gloriosos bellatores,
 ac triūphatores inclytos, nullo prosequimur honore, pro hac
 tāta aiorū cōstātia & fortitudine, pro hac tā firma fidei attesta
 tione, sacra eorū morte, ad nostrā salutē facta? Habebimur pla
 ne, si id agim⁹ oim maxie ingrati, indigniq; q̄bus deinceps cō
 feratur

Psal. 118.

Psal. 44
 Mat. 19.

III.

Psal. 118.

De ueneratione Sanctorum,

feratur hmōi bñficia. ¶ Ipsi q̄q; sancti cōfessores, nō medio
cre nobis p̄stite rūt æternæ salutis adminiculū, cū proculcati
one p̄ntis seculi, mūdanaꝝ reꝝ cōtēptu, mira uitæ abstinentia,
& austeritate, anachoritica monasticave p̄fessione, uigilati a
liorū dirigēdoꝝ cura, & cæteris id genus p̄claris opibus, recte
uitā nostrā instituēdi reliquerūt nobis exēplū, mōstrarūtq; ui
am, q̄ uestigijs eorū inhæretes, pueniamus ad patriā felicitatis
æternæ, quā nūc incolūt securi. Ipsi reuera n̄ri sunt duces,
q̄s imitemur recto uirtutis calle. Ipsi identidē n̄ræ uitæ optimi
sunt directores & mḡri, q̄ꝝ ductu & magisterio gradiamur
in uia mādatorū dñi. ¶ Demū cādīdatus uirginū chorus, in
sanctitate corporis & spūs Ch̄m sponsum suum cōsectatus, V
de nobis etiā optime meritus est, cū memorabile cunctis reli
quit documentū, suo exēplo carnis lasciuā edomādi, exting
uendi incendia libidinū, puritatēq; cū corporis tū mētis dñō
consecrādi. Debent siquidē ad id arduū uirtutis opus uiri cō
tendere cū uiderint teneriusculas uirgines & fragiliore circū
datas sexu, generose & strenue illud explese. Quis ergo ad
dubitet, pro hisce bñfactis nos illis honorē debere & uenera
tionē, in testimoniū n̄ræ gratitudinis? An cadit in quenq; t̄m
scelus, ut nullos illis cēseat impartiedos honores, aut debitos
nō impartiat? Si q̄s uspiā fuerit hmōi, tetrā ingratitudinis no
tā sibi inurit, grauiq; multa plectēdus est, q̄ eas honorare de
dignē, q̄ in uirginali corde suo p̄parauerūt gratū deo habita
culū, cū hic uitā agerēt, q̄ etiā sp̄etis iugalibus tēdis, Christo
spōlo tota animi intētionē adhæserūt, suāq; illi dicarūt uirgi
nitātē, q̄ deniq; ad cœnā nuptiaꝝ agni p̄ felicē ex hoc seculo Apoca. 14.
trāsītū uocata, cātīcū nouū cātāt an thronū dei, & sequuntur
agnū quocūq; ierit. Nūc inter purpureas martyrii rosas, q̄ nō
nullæ earū sunt coronatæ, & inter albertia uirginæ purita
tis (q̄ refulgēt) lilia, diuersant in cælis, cādīdissima amictē stola,
& sacū caput aurea corona redimitæ. Quas igit sic deus ho
norificat in cælis, qui in terris honorare negligit, & sc̄tis uir
ginibus & ipsi deo iniurius est.

¶ Sanctos a nob, cū oēs, tū eos q̄s peculiariter delegimus patro
nos, laudibus ac ofonibus honorādos esse. Cap. XVI
Honoram